

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/246/2019
Identifikačné číslo spisu:	7609206732
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Ľalík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7609206732.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu A. A., bývajúceho v K.K. H. N., Č. X, proti žalovanému Svojpomocné bytové, s.r.o., so sídlom v Moste pri Bratislave, Studené 634, IČO: 00 594 547, zastúpenému advokátskou kanceláriou Márton & Partner, s.r.o., so sídlom v Senci, Dlhá 4, IČO: 47 242 019, o nahradenie prejavu vôle, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 2 C 111/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. marca 2019 sp. zn. 5 Co 355/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 15. marca 2018 č. k. 2 C 111/2009-490 nahradil prejav vôle žalovaného ako predávajúceho uzavrieť so žalobcom ako nadobúdateľom zmluvu o prevode vlastníckeho práva k bytu s príslušenstvom, nebytovému priestoru a spoluvlastníckemu podielu k spoločným častiam a spoločným zariadeniam bytového domu špecifikovaným vo výroku rozsudku, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku, a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobca bol členom bytového družstva a nájomcom družstevného bytu a nebytového priestoru v bytovom dome a riadne požiadal žalovaného o prevod bytu do svojho osobného vlastníctva, na čo mal nárok v zmysle § 29b zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Keďže žalovaný túto povinnosť previesť byt do osobného vlastníctva nájomcu - žalobcu dobrovoľne nesplnil, súd týmto rozsudkom nahradil jeho prejav vôle ako predávajúceho uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu a nebytového priestoru s takýmto obsahom.

2. Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovaného rozsudkom z 26. marca 2019 sp. zn. 5 Co 355/2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Konštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec

správne právne posúdil a s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré považoval za dostatočné a presvedčivé, sa v celom rozsahu stotožnil. Odvolacie námietky žalobcu, v ktorých žalobca len zopakoval svoje predchádzajúce názory, vyhodnotil ako neopodstatnené.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorého prípustnosť a opodstatnenosť vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. Namietal, že nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu bola znemožnená realizácia jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, a to tým, že súd riadne nezistil skutkový stav, ale iba automaticky prevzal žalobcom tvrdené skutočnosti. Podľa jeho názoru žalobca v čase, kedy požiadal o nadobudnutie družstevného bytu do svojho vlastníctva, nebol členom bytového družstva ani nájomcom predmetného bytu a nebytového priestoru, a teda nespĺňal zákonom vyžadované podmienky pre takýto prevod vlastníckeho práva. Tento záver vyvodzoval (i) z toho, že zmluva o prevode členských práv a povinností, na základe ktorej žalobca mal nadobudnúť tieto práva a povinnosti od svojej právnej predchodkyne (pôvodnej členky bytového družstva a bývalej nájomníčky), je neplatná, pretože jej manžel nevyjadril svoj súhlas s touto zmluvou; pôvodná členka bytového družstva teda v rozpore so zásadou *nemo plus iuris previedla* na žalobcu viac práv, než sama mala, (ii) ďalej z toho, že táto zmluva o prevode členských práv bola opatrená sfaľovanými podpismi zástupcov bytového družstva a pečiatkou, čo znamená, že žalobcovi nikdy nebol udelený súhlas s prevodom členských práv a povinností, a preto ich ani nemohol platne nadobudnúť, (iii) a napokon z toho, že ak by aj táto spomenutá zmluva o prevode členských práv a povinností bola platnou, znamenalo by to, že žalobca by mal v tom istom čase súbežne dva členské podiely, čo vylučuje Obchodný zákonník ako aj statuty bytového družstva. Z uvedených skutočností teda vyplýva, že prevod členských práv a povinností od bývalej nájomníčky na žalobcu je neplatný a v tom dôsledku žalobcovi chýba aktívna vecná legitímácia v spore. Záverom uviedol, že žalobca počas konania nepredložil nájomnú zmluvu vo vzťahu k predmetnému družstevnému bytu, čím nepreukázal ani existenciu nájomného vzťahu. Podľa jeho evidencie nájomcom predmetného bytu v rozhodnom čase nebol žalobca, ale jeho syn s manželkou a deťmi. Na základe uvedených skutočností mal súd správne žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uviedol, že dovolacie námietky žalovaného považuje za neopodstatnené, pretože sa týkajú len spochybňovania hodnotiacej činnosti súdu a jeho skutkových záverov, pričom dovolaním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení súdov nižších inštancií ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Rozhodnutia súdov oboch nižších inštancií považoval za vecne správne a navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného ako procesne neprípustné odmietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal najskôr, či sú splnené podmienky prípustnosti podaného dovolania, vrátane podmienky včasnosti jeho podania, a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného treba odmietnuť ako procesne neprípustné, pretože bolo podané oneskorene (§ 447 písm. a/ C.s.p.).

6.1. Podľa § 427 ods. 1 C.s.p. dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

6.2. Podľa § 427 ods. 2 C.s.p. dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

7.1. Podľa § 121 ods. 3 C.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

7.2. Podľa § 121 ods. 4 C.s.p. ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

8. V rozhodovanom spore z obsahu spisu vyplýva, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol žalovanému elektronicky doručený 2. mája 2019 v čase o 21.04 hod. (porov. doručienka založená v spise na č. l. 546 rub). Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebolo vydané opravné uznesenie a nepripadá do úvahy použitie ustanovenia § 427 ods. 1 druhej vety C.s.p., pripadol koniec dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od doručenia napadnutého rozhodnutia žalovanému na utorok 2. júla 2019. Dovolanie žalovaného proti označenému rozsudku odvolacieho súdu, napriek správne mu poučeniu o lehote na podanie dovolania, však bolo advokátom žalovaného urobené elektronickými prostriedkami autorizované podľa osobitného predpisu až 15. júla 2019 v čase o 19.57 hod. (porov. potvrdenie o odoslaní podania nachádzajúce sa v spise na č. l. 564), teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania.

9. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol ako oneskorene podané podľa § 447 písm. a/ C.s.p.

10. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.